

maakte van *De Maasbode* een krant die zich strijdbaar conservatief, zoal niet reactionair opstelde, in politieke, sociale, culturele en theologische zin; zijn krant werd tot een bolwerk van het Nederlandse 'integralisme', waarbij hij met succes een voortdurende polemiek op gang hield met de grote concurrent *De Tijd*, toch bepaald geen toonbeeld van vooruitstrevendheid. Intussen had hij in 1908 het waagstuk ondernomen dat *De Tijd* niet had aangedurfd: de uitgave van een morgen- en avondeditie, waarmee hij zich in de concurrentiestrijd met de grote liberale en 'neutrale' pers wierp. Na zijn ontslag bij de *Maasbode* – dat hierna ter sprake komt – begon hij met de uitgave van een eigen periodiek, *Rome, tijdschrift gewijd aan de verdediging der katholieke beginselen*, dat tot 1915 aanvankelijk tweemaal per maand, later wekelijks verscheen. Niet langer geremd door overwegingen van bedrijfseconomische aard, zette hij de lijn van de *Maasbode* in het nieuwe blad met nog scherper middelen voort. Nadat het blad voorjaar 1915 ophield met verschijnen, heeft Thompson geen journalistiek werk meer verricht. Tot zijn dood was hij rector van een zusterklooster in Bennebroek. Van zijn ordinarius, de Haarlemse bisschop A.J. Callier, heeft Thompson langdurig steun en protectie ontvangen.

De polemiek en concurrentie tussen *De Tijd* en *De Maasbode* onder Thompsons bewind zijn als motieven moeilijk van elkaar te scheiden. Gezien de commerciële positie van de katholieke dagbladpers graasden beide kranten in dezelfde wei.³⁰ Thompson zelf meende, dat ook van de kant van de concurrent de polemiek werd aangeblazen uit jalousie de métier, aangezien volgens hem *De Maasbode* met haar twee edities voortdurend abonnees van *De Tijd* afsnoepde.³¹ In de loop van 1911 werd echter duidelijk dat de sarrende en honende toon van de Rotterdamse krant haar steeds meer lezers ging kosten, vooral toen de polemiek met de concurrent eind 1911 indirect leidde tot het aftreden van P.J.H. Geurts als hoofdredacteur van *De Tijd*. Met deze gebeurtenissen zijn we aangeland bij het begin van de hierna afgedrukte documenten.

In september 1911 was op de Katholieke Sociale Week te Maastricht een meningsverschil ontstaan over mogelijkheid en wenselijkheid van interconfessionele vakverenigingen; de enige nog in Nederland bestaande was de Limburgse mijnwerkersvakbond, onder protectie van H. Poels. P.J.H. Geurts, hoofdredac-

30. Vgl. hierbij O. Lankhorst, 'Tussen commercie en apostolaat. De katholieke dag- en nieuwsbladen in Nederland tot 1940', *Jaarboek van het Katholiek Documentatie Centrum* 18(1988), 53-54.

31. Thompson aan Jonckx, ongedateerde vertaling aanwezig in ASV, Fondo Benigni, scatola 12, f 279.